

[Knud Jespersen.]

Schmidt og en række andre. Tusinder og atter tusinder er beskæftiget med arbejde på baggrund af den kreditgivning, der er foretaget. Men det er muligt, at det er forkert, og så må vi jo høre om det.

Om andre spørgsmål vil jeg bare sige, at jeg ikke har planer om at fortælle økonomiministerens tale. Det er ikke nødvendigt. Den står ganske udmærket også i en debat, sådan som den står. Hvis jeg skulle fortælle noget – men det er en umulig opgave – så ville jeg prøve at forskønne og give lidt mere fornuftigt indhold i hr. Aukens taler, men det lader sig vist ikke gøre.

Auken (S):

Kun den bemærkning, at jeg ikke ønsker at gå ind i nogen udveksling af skældsord eller lignende. Jeg tror, at hr. Knud Jespersen brugte ord som »hoven«, »intelligensmæssigt ude af stand til at fatte«, »nonsens«, og hvad ved jeg. Jeg har ikke brugt nogen adjektiver om hr. Knud Jespersen og har heller ikke noget ønske om at gøre det.

Det, jeg forsøgte at gøre, var at sige, at isoleret betragtet kan der være forslag i dette, som vi ser på med sympati. Jeg nævnte vist utrykkelig indefrysningstanken, og jeg nævnte registrering af værdipapirer. Vi har selv gentagne gange stillet forslag og lagt tanker frem omkring disse ting. Og går man kataloget igennem, vil der også være andre punkter. Men når det lægges frem som en samlet plan, som et alternativ, så bliver man nødt til at regne på, hvilke konsekvenser netop for beskæftigelsen, netop for den økonomiske udvikling, denne plan vil få. Der er det, jeg mener, at det er at stikke folk blå i øjnene, hvis man forestiller sig, at man kan løse problemet ved at øge de offentlige udgifter i den størrelsesorden, der her er tale om. Alt efter de forudsætninger, man lægger til grund, og de svar, som hr. Knud Jespersen ikke har givet i dag, men som han måske vil give ved en anden lejlighed, forøger man underskuddet på de offentlige budgetter med mellem 20 og 40 mia kr., gør sig til talsmand for en politik, der øger omkostningerne herhjemme med et sted mellem 35 og 40 pct., og mener, at man kan klare udenrigshandelsproblemerne ved at erklære en ny handelskrig.

Derfor er man med til at stikke befolkning

gen blå i øjnene med hensyn til alvoren i de økonomiske problemer, vi står over for.

Jeg er selvfølgelig meget beæret over at blive sat i bås med hr. Wamberg. Jeg tror, at hvis man læser hr. Wambergs tale, vil man se, at det er ud fra stik modsatte årsager, hr. Wamberg afviser hr. Knud Jespersens forslag. Men jeg vil da gerne sige, at det virkelige makkerpar er, som økonomiministeren var inde på før i denne forbindelse, hr. Wamberg og hr. Knud Jespersen. De bilder befolkningen ind, at der er nemme løsninger – løsninger, som vi andre ud fra en nøgtern betragtning kun kan karakterisere som overbud – der kan løse problemerne, og ikke, at det er solidaritet, sammenhold og vilje til også at bære byrder, der er nødvendig, hvis vi skal klare de problemer, vi står over for.

Jeg spurgte før hr. Knud Jespersen, men det fik jeg ikke noget svar på, hvad der var det revolutionære i det, man her har lagt frem. Jeg forstår, at det revolutionære først og fremmest er det, at man vil ændre kalenderen, således at man i stedet for at have juleaften den 24. december vil have det 365 dage om året.

Økonomiministeren (Per Hækkerup):

Hr. Knud Jespersen mener, at jeg i mit regnestykke har gjort den fejltagelse ikke at medregne den sparede arbejdsløshedsunderstøttelse, når man skal opgøre de finanspolitiske virkninger. Nej, det er ikke en fejltagelse. Da jeg er overbevist om, at en gennemførelse af de kommunistiske forslag vil betyde en meget kraftig stigning i arbejdsløsheden, burde jeg måske til underskudstallene have lagt en stigende arbejdsløshedsunderstøttelse. Det er nemlig kendsgerningen, og det er det, der vil ske.

Så skal jeg i øvrigt ikke indgå i nogen yderligere diskussion med hr. Knud Jespersen, men det er ganske karakteristisk for den diskussionsform, man altid anvender fra kommunistisk side. Når jeg siger i mit første indlæg: er det meningen, når nu vi får dette kæmpemæssige underskud, at vi så skal låne i udlandet, skal vi låne i Østlandene, i de såkaldt socialistiske lande, der selv låner 35 mia dollars i den vestlige verden i øjeblikket, så siger hr. Knud Jespersen: jeg har da forstået, at dette at man låner de 35 mia dollars i den vestlige verden, er godt for beskæftigelsen i Tyskland. Ja men